

नतः । गुह्यचीम्यायसन्दर्भान्तिष्ठान् शुक्लान् यथानपि ।
चण्डीपाठस्य होमन्तु प्रतिश्लोकन्दशंशतः । होमं कु-
र्याद्गृहादिभ्यः समिदाज्यचकृन् क्रमात् । कृत्वा पूर्णा-
कृतिन्द्यात्विमेभ्यो दक्षिणां क्रमात् । कपिलाङ्गां
नीलमणिं श्वेताश्वं क्षत्रचामरे । अभिषेकनतः कुर्युर्यज-
मानस्य ऋत्विजः । एवङ्कृतेऽमरेशान ! सर्वसिद्धिः
प्रजायते । “सहस्रचण्डी” विधिवच्छृणु विष्णो
महामते ! । राज्यभ्रंशे महोत्पाते जनमारे महाभये ।
गजमारेऽश्वमारे च परचक्रभये तथा । इतः प्रादिवि-
विधेऽदुःखे क्षयरोगादिभ्यो भये । सहस्रचण्डिकापाठं
कुर्याद्वा कारयेत्तथा । जापकास्तु शतस्रोक्ता विशङ्क-
स्तश्च मण्डपः । भोज्याः सहस्रं विमन्त्रा गोशतं दक्षिणा-
न्दिशेत् । गुरवे द्विगुणन्देयं शय्यादानमथैव च । सप्त-
धान्यं च भूदानं श्वेताश्वं च मनोहरम् । पञ्चनिष्क-
मिता मूर्तिः कर्त्तव्या वार्धसानतः । अष्टादशभुजा देवी
सर्वाशुभविभूषिता । अवारिताञ्च दातव्यं सहस्रं
प्रतः सहस्रम् । शतं वा नियताहारः पयःपानेन
वर्त्तयेत् । एवं यश्चण्डिकापाठं सहस्रं तु समाचरेत् ।
तस्य स्वात्कार्यसिद्धिस्तु नात्र कार्या विचारयेति । एत-
द्द्वयं यद्यपि महानिबन्धेषु नास्ति तथापि प्रचरद्रूप-
त्वादुक्तमिति दिक् । वाराहीतन्त्रे “सङ्कटे समनुप्राप्ते
दुःखित्वग्रामये तथा । जातिभ्रंशे कुलोच्छेदेऽप्यायुषो
नाश आगते । वैरिद्वन्द्वौ व्याधिरद्वौ धननाशे तथा-
क्षये । तथैव द्विविधोत्पाते तथा चैवातिपातके । कु-
र्याच्चण्डप्राः शतावृत्तिततः सम्पद्यते शुभम् । त्रयोद्वि-
शतावृत्ताङ्गद्विस्तथा परा । मनसा चिन्तितन्देवि !
सिध्दोदोत्तराच्छ्रुतात् । सहस्रावर्त्तनाक्षर्योरावृत्तोति
स्त्रयं स्थिरा । भुक्त्वा मनोरथान् कामाक्षरो मोक्षमवा-
प्नुयात् । चण्डप्राः शतावृत्तापाठात्सर्वाः सिध्यन्ति सिद्धयः ।
काल्या भैरवभेदे पुं । “असिताङ्गोरुश्चण्ड उन्नतः
क्रोधनस्तथा” तन्त्रसां । श्रामायणपाठभैरवोक्तौ ।
संज्ञायां कन् । चण्डिका सप्तवर्षायां कुमार्याम् अत्रैव
शब्दे मन्त्रमहोदधिकाव्यम् दृश्यम् । [राजनिः ।
चण्डीकुसुम पुं चण्डीप्रियं कुसुमं यस्य । रक्तकरवीरदत्ते ।
चण्डेण्डीश पुं रुद्रगणभेदे “चण्डे (ण्डी) यः पूषणं देवं
भगं नन्दीश्वरोऽप्यहीत्” भाग० ४।५।१६ । इतः । शशिवे
पुं चण्डीश्वरोऽप्यत्र त्रिभुवनपुरोधाम चण्डोश्वरस्य” मेघ-
चण्ड पुं चडि-उन् । उन्दुरे मूषिके शब्दच० ।

चण्डेश्वर पुं चण्ड-ईश्वरः । रक्ततनौ शिवमूर्तिभेदे
“चण्डेश्वरं रक्ततनुं त्रिनेत्रम्” तन्त्रसारः ।

चण्डोग्रशूलपाणि पुं शिवमूर्तिभेदे । “चण्डोग्रशूल-
पाणे च मनुजः सर्वार्थसाधकः” तन्त्रसारे तन्त्रनृतः उक्तः ।
चत याचने श्वा० उभ० द्वि० सेट् । चतति ते एदित् व्यच-
तीत् । व्यचतिट् । चचात चेते । निरुक्तौ व्ययं ग-
त्यर्थतयोक्तः । “गृहा चतनसुश्रिजो नमोभिः” ऋ० १० ।
४६।२। “चतनं चततिर्गतिकर्म्म” निरु० भा० । अस्य
वैदिकेऽनित्यम् चत्तः । “चत्तो इतश्चासतः” ऋ०
१०।१५।३। “दूरे चत्तावच्छनत्सद्गहनम्” ऋ० १।१२।
६। याचनस्य हिंसायां छत्तेरस्य हिंसार्थत्वमपि ।
“तं व इन्द्रं चतिनमस्य” ऋ० ६।१६।४। “चतिनं नाश-
कमिति” भा० । वा० इति ।

चतुःकूटा स्त्री श्रीविद्यामन्त्रभेदे तन्त्रसारे तत्संख्यं दृश्यम्
“चतुःकूटा महाविद्या शङ्करेण प्रपूजिता” तन्त्रसां ।

चतुःपञ्च त्रि० चत्वारः पञ्च वा वार्थे बड्० डच् । चतुः-
संख्यके पञ्चसंख्यके वा । “अज्ञानतामिवान्योन्यं चतुः
पञ्चावशेषिताः” भाग० १।१५।२१। वा रस्य पत्ने च-
तुष्पञ्चेत्ययत् ।

चतुःपञ्चाशत् त्रि० चत्वारिका पञ्चाशत् । (चौयात्र)
१ चत्वारिकपञ्चाशत्संख्यायां २ तत्संख्यान्विते च “पञ्च-
पुरोडाशो हविस्तत्तुःपञ्चाशत्” शत० ब्रा० ६।१२।३०।
ततः पूरणार्थे डट् । चतुःपञ्चाश तत्संख्यापूरणे त्रि०
स्त्रियां डीप् । वा रस्य पत्ने चतुष्पञ्चाश इत्ययत् ।

चतुःपत्नी स्त्री चत्वारि चत्वारि पत्नीत्यस्याः । जुह्वापाण-
भेदे राजनि० । वा रस्य पत्ने चतुष्पत्नीत्ययत् ।

चतुःपर्णी स्त्री चत्वारि चत्वारि प्रतिपर्णं पर्णान्यस्याः ।
जुह्वाश्रितायाम् (आमरुक्) । राजनि० । वा रस्य पत्ने
चतुष्पर्णीत्ययत् ।

चतुःपुण्ड्र पुं चत्वारि पुण्ड्राणीयास्य । भिण्डावृजे
राजनि० । वा रस्य पत्ने चतुष्पुण्ड्र इत्ययत् ।

चतुःफला स्त्री चतुर्धा विभक्तं फलमस्याः । नागवलायाम्
राजनि० । वा रस्य पत्ने चतुष्फलात्ययत् ।

चतुःशाल न० चतसृणां शालानां समाहारः । अन्योक्त्याभि-
संख्यशालाचतसृये “एकपात्रे चतुःशाले इर्मिंशे राष्ट्र-
विभुवे । पतिना नीयमानायाः पुरः शुक्रो न दुष्यति
ज्यो० त० । वा रस्य विसर्गपत्ने चतुःशालेत्ययत् ।
छत्ते वा डीप् चतुः(ण्)शालीत्ययत् स्त्री ।